

Voor Hans en Monique

(Of: waarom ik wat minder met ze omga...)

Geschreven: voorjaar 1998

Dat wat ik nu ga vertellen, vond al een tijdje geleden plaats. Het gaat over 'Hans' en 'Monique' (alles is echt, behalve hun namen). Tegenwoordig gaan ze erg ver, en hebben ze zelfs een gemeenschappelijke vriendin erbij: Arianne, een domina. Maar ik vertel graag over de aanloopperiode van hun kinky-sexleven, hét moment van het eraan toegeven meer. Misschien dat jullie je erin zullen herkennen, of juist niet. Of misschien zijn jullie nog niet zo 'gevorderd', en wordt dit (ook) een openbaring voor jullie. Of juist niet. Of misschien is gewoon mijn egotripperij, omdat ik er een rol in heb gespeeld, in het ermee om kunnen gaan dan. Wie zal het zeggen? Lees & ervaar.

Hans en Monique, ik was een van de getuigen bij hun huwelijk. Een heerlijk stel, samen. Gingen als een speer wat werk betreft. Ik niet, maar de vriendschap leed daar niet onder. Integendeel, ze bescheurden zich om mijn gelanterfanter. Jullie kennen dat waarschijnlijk wel; wederzijdse gezonde jaloezie. Zij op mijn vrijheid, ik op hun vastigheid. Op hun liefde.

Ze kregen kindjes, mijn Hans en Monique, en daarna was de sex niet meer wat het geweest was. Uiteindelijk werd het zo erg dat hun huwelijk op springen stond. En waar was ik anders hun 'best man' voor geweest? Dit is het verhaal van de dagen voordat ik met hen kwam praten, dit is het verhaal van Hans en Monique.

Hans spiekte naar buiten, door een kier in de gordijnen. Het licht in hun slaapkamer was uit, maar toch schoof hij de gordijnen niet open. De overburen zouden eens in de gaten kunnen krijgen dat hij nu al zo'n uur of drie, vier naar buiten gluurde.

Het ging de laatste tijd niet zo goed met hen. Monique was weer eens uit. De laatste tijd greep ze elke mogelijkheid aan om het huis te ontvluchten.

Hans niet, Hans wilde erover praten. Hij probeerde iedere avond thuis te zijn, om na het eten te horen dat ze weer de hort op zou gaan. En hij thuis bij de kinderen moest blijven. Hans pushte teveel. Hij kon z'n vinger er maar niet opleggen wat er aan de hand was.

Er ontstond een muur tussen hen, en hoe harder hij er tegenaan beukte, hoe sterker 'ie werd. Die muur dan, Hans verging. Van onmacht, jaloezie en van vermoeidheid.

03.46 Uur, nog steeds was ze er niet. De brand in zijn onderbuik laaide nog eens op. Zo laat waren de tenten niet open op donderdagavond. Er moest iets gebeurd zijn. Ooh, goooooooodverdomme! En toch... Toch was er ook iets anders. Iets wat hem een erectie deed krijgen.

Hans ging op het bed liggen. Met één oor gespitst naar mogelijke fietsgeluiden van haar op straat, en de rest van zijn zintuigen naar binnen gericht, op zijn gedachten, betastte hij zijn opgewonden pik. Al snel ging dat betasten over tot trekken, de derde keer al die nacht.

Hans rukte zich af, op de slet die zijn vrouw was. Of althans, waar hij haar van verdacht. Op haar hoerigheid, en de afstand die ze daarmee nam. En hij trok zich af op zijn eigen machteloosheid.

Steeds sneller vloog zijn hand over zijn pik. Hij voelde hem verharden. En hij bedacht zich hoe slecht Monique was. Hoe ze gepakt werd, door drie, vier verschillende mannen. Zijn Monique, zijn lieve Niekje, en hoe ze genoot. Echt genoot, terwijl ze wist dat hij zich zat op te vreten. Alleen, thuis, gebonden aan het huis.

Weer voelde Hans zijn pik naar het hardst groeien. De druk begon in zijn onderlijf en spoelde ogenblikken later door zijn hele lichaam. Niets was er, alleen de druk die op de plaats van zijn pik het ergst was. Benen die zich spannen, schouderbladen die verharden, en zijn lichaam die daardoor omhoog kwam. En op de top: de ontlading. Met het zaad.

'Aah, je bent een hoér...!'

Het eerste sperma werd letterlijk gelanceerd. Het beschreef een fraaie boog door de lucht voordat het op zijn buik landde. Meteen viel hij terug op het bed, waarna hij te pakken werd genomen door ettelijke naschokken.

Hans stond op, liep naar de badkamer en veegde het sperma van zijn bast met een t-shirt uit de vuile was.

Even was er verlichting, en realiseerde hij zich hoe zielig hij was. Maar dat duurde niet lang, want hij hoorde de achterdeur beneden.

Ogenblikkelijk was de zoete pijn in zijn buik weer terug. Razendsnel deed hij het licht in de badkamer uit en schoot de slaapkamer in. Met de vlammen in zijn onderlijf dook hij het bed in. Doodstil.

Hans woelde een paar keer, draaide zijn rug naar de deur en luisterde. Monique rommelde nog wat in de keuken, en kwam vrij snel naar boven. Ze ging meteen de badkamer in. Hans lag doodstil, ademde onhoorbaar en hoorde hoe zijn vrouw haar kleren uitdeed. Even was er niets, toen stroomde er water, warm water. Ze poetste altijd haar tanden met koud water.

Wás er wat te wassen...?

Hans dacht dat hij door het bed zou branden. Toch lukte het hem scherp te blijven luisteren. Hij hoorde zuchten, gevolgd door een gedempt kuchje.

Wás er wat te zuchten...?

Hans stierf. Inmiddels was hij er in zijn zieke geest van overtuigd geraakt dat er wat was gebeurd. Maar wat...?

Het duurde vrij lang voordat de warmwaterkraan werd uitgedaan. Koud water, ze poetste haar tanden. Monique ging flink tekeer, zoals ze altijd deed.

Hoe kan iemand precies dezelfde maniertjes hebben als vroeger, terwijl ze nu zo anders is? Zo'n hoer?, vroeg hij zich in puur afgrijzen af. En toch... Toch stond zijn lul alweer kaarsrecht omhoog.

Het badkamerlicht werd uitgeknipt. Hans hield zijn adem in. Monique kwam de slaapkamer in, zachtjes. Hans had zijn ogen open, luisterde scherp, maar zorgde ervoor dat het leek alsof hij sliep.

Geruisloos pakte Monique haar slaaphemd, liet het over haar heerlijke lijf glijden en stapte in bed. Voorzichtig. Niks deed ze, geen aanraking, geen gestreel, helemaal niks! Hans stierf een nog zwaardere dood. Dwars door de frisse zeepgeur van zonet rook hij nog die typische uitgaanslucht. En alcohol.

Hoe goed ze ook haar tanden had gepoetst, ze rook naar de rode wijntjes die ze ongetwijfeld had genomen.

De spanning, de jaloezie, of wat dan ook, schoot hem naar de keel en haakte zich vast in alles wat het maar te pakken kon krijgen. Dat wat hij tot voor dat moment alleen in zijn onderbuik voelde, manifesteerde zich als een rechte kolom tot aan zijn hals. Verlamd was hij. Hoe had het zo ver kunnen komen?!

Monique draaide zich in één keer met haar rug naar hem toe, en lag stil. Hans luisterde naar haar ademhaling. Al snel werd die regelmatig.

Ze zou wel snel in slaap vallen, dacht hij, hoer of geen hoer, ze kan nog steeds niet tegen te weinig slaap. En helemaal niet als ze wat heeft uitgespookt. Als ze wat heeft uitgespookt...

En inderdaad, het zachte, vrouwelijke snurken waar hij vroeger zo dol op was, kwam langzaam op.

Hoe kan ze nog steeds van die lieve dingetjes hebben?, hilde hij van binnen, hoe kan dat nou?!

Eén ding stond vast. Als ze wat vaster sliep dan zou hij het moeten weten. Het, of er wat gebeurd was. Alleen hoe? Haar aanraken was uit den boze. Ze zou er eens wakker van kunnen worden. Nee, dan zou hij haar moeten uitleggen waarom hij haar bevoelde, controleerde. Hij moest er niet aan denken. Niets mocht er voor haar op wijzen dat hij zo met haar bezig was.

Natuurlijk! De wasmand, daar waar hij net was geweest om zijn pik schoon te veegen. Haar slipje moest daarin zitten! Ze droeg er nooit een in bed.

Uren leek het te duren voordat de man meende dat ze vast genoeg sliep. Of misschien durfde hij de waarheid niet aan, de verschrikkelijke feiten van wat hij in haar slipje zou vinden. Maar uiteindelijk won de ziek-verterende twijfel het van zijn angst. En hij sloop uit bed.

Zijn pik stond kaarsrecht in zijn short. Het was verschrikkelijk, en heerlijk tegelijk.

Doodstil opende hij de deur, sloop over de gang en deed heel voorzichtig de badkamerdeur open. Zijn hart bonsde in zijn keel. De wastafel was nog nat. Daarnet had ze hier nog gestaan.

De rieten deksel lag scheef op de wasmand. Hij had hem er recht opgelegd... Hans begon te trillen, de hel in zijn onderbuik laaide nog eens op. Langzaam pakte hij de deksel en legde die in de wasbak. Een geur steeg op, dezelfde geur waar Monique naar rook toen ze in bed stapte, alleen zonder het frisse Fa-luchtje. Bovenop lag haar broek, en haar blouse. Die zou hij later bekijken, eerst het slipje.

Hij graaide tussen de nog warme kleren. Ja, daar was het slipje, best wel onderaan, ook nog warm. De spanning in de man steeg, even leek het erop dat hij ervan moest kokhalzen.

Nog voordat hij het slipje goed bekeken had, wist hij al het antwoord waar hij naar zocht; hij voelde vochtigheid. Met trillende handen haalde hij het katoenen onderbroekje uit de mand, en vouwde het open. Hij viel tegen de muur aan, snakte naar adem.

Ooh, jaah... Daar zit het...

Op de plaats waar haar kutje tegenaan had gezeten zat het; een behoorlijke grote donkerbeige natte plek. Aan de randen was het al wat opgedroogd, en daar was het hard. Het was opgedroogd sperma, niet te missen.

Minutenlang stond Hans met het slipje van zijn vrouw in de badkamer. Kon het niet van hemzelf zijn? Maar nee, ze hadden al dagen niets gedaan. Een laatste strohalm; kon het geen afscheiding zijn? Eigenlijk wist hij het antwoord al. Dat zag er anders uit. Maar om er helemaal zeker van te zijn, bracht hij het naar zijn neus. Als in slow-motion.

Van een afstandje rook hij het al, echt sperma. Het rook anders dan dat van hem - sterker, oh godver-dómmе! - maar echt mannelijk zaad was het.

Ze wás een hoer.

Hans' emoties volgden elkaar in een razend tempo op. Het was teveel, en te snel in één keer. En naast alles wat hem overviel was er één constante: zijn stijve pik.

Zijn hart klopte wild, zijn nekharen stonden recht overeind en zijn hersenen draaiden op topsnelheid, maar hij kreeg het allemaal niet in lijn. En zijn maag leek uit zijn lijf te scheuren. Dat wat hij vermoedde, was gebeurd: Monique had zich laten neuken.

Monique had zich tijdens het uitgaan laten pakken.

Van het ene op het andere moment werd het hem teveel. Hij rukte het medicijnkastje open, zocht en vond het pakje condooms dat ze in huis hadden toen Monique nog borstvoeding gaf ('aahrrrg!'), en rolde het rubber behendig om zijn pik. Zich nog net beheersend liep hij met de vuile slip in zijn hand terug naar de slaapkamer, deed de deur open en stapte recht op zijn slapende vrouw af, aan de linkerkant van het bed.

Monique lag op haar buik, zoals ze altijd deed als ze in diepe slaap was. Ferm rukte hij de dekens van haar af. Daar lag ze, haar hele lijf. Het slaaphemd was iets opgeruld, en haar benen iets gebogen en van elkaar. Hij keek recht tegen haar onderlichaam, haar ontspannen billen en...

Een nieuwe allesverlammende en tegelijkertijd onwijs geile steek overviel hem. Haar schaamlippen, ZIJN schaamlippen, stonden iets naar buitengevouwen. En daartussen, op het matras tussen haar dijen, zat een vochtig plekje.

Hans draaide door. Hij sprong op het bed, pakte in een razendsnelle beweging zijn vrouw bij haar middel, trok haar omhoog, drukte met één hand het slipje tegen haar gezicht, en propte met de andere zijn berubberde pik in haar gebruikte kut.

Door de vermoeidheid en de drank moest Monique uit een zeer diepe slaap komen. Voordat ze wist wat er gebeurde, pompte haar vent al als een razende zijn pik in haar onderlijf. Ze kreunde. Kreunde door de stof van haar slipje dat Hans inmiddels om haar hoofd had weten te schuiven, zó dat het kruisje tegen haar neus en mond gespannen zat. En hij hield het beet, bij haar achterhoofd, hij had het als een teugel vast. Terwijl hij genadeloos doorpompte.

'Ooh, wwwwat doe je...?'

'Ik neuk je, hoer!!', siste Hans tussen zijn tanden, hijgend van razernij en opwinding. 'Je hebt je laten pakken! Je hebt je laten neuken!!'

'Ooh ja', kreunde Monique, 'je weet het nu ook. Het is gebeurd...'

Hans hoorde al niet meer wat ze zei, wat ze letterlijk zei. Hij voelde het meer; haar overgave. Overgave aan haar eigen hoerigheid, haar eigen slechtheid.

'Ooh mijn god, wat erg!', geilkreunde Monique ineens vanachter het slipje uit. Ze begon over haar hele lijf te trillen. 'Je pakt me met een condoom!!!'

Dit werd Hans teveel. Hij voelde een felle kramp door zijn zak schieten, en zijn toch al getergde lul die avond zwol tot het uiterste. Een dierlijk gekreun slaakte hij, zijn handen klemde zich vaster en vaster in het matras.

Monique's kutje reageerde op Hans' aanstormend orgasme door te krampen. Dat zij zich realiseerde dat haar man wist wat zij had uitgespookt, én dat hij haar neukend wakker maakte, zo met de vieze slipje om haar hoofd, mét condoom!, dat maakte haar zo geil, zo ver van de wereld als dat ze nog nooit was geweest.

Hiér was het haar om te doen, nu voelde ze dat ze leefde, dit was wat ze zocht, en ze vloog met hem mee.

'Ooh ja, neuk me maar, ik lig ervoor ik ben er een. Ik ben een hoer...'

Net voordat Hans zich helemaal in de hoer verloor, merkte hij dat zijn keiharde pik veel gemakkelijker in en uit haar bewoog. Zaad, vreemd zaad welde eruit. HIJ POMPT IN HET ZAAD VAN ANDEREN!!!

Ogenblikkelijk werd Hans kotsmisselijk van opwinding, en de stijgende lijn van zijn opwinding kreeg een nieuwe dimensie.

Zo erg is het nog nooit geweest.

Hij stierf.

Louter op instinct en de lichamelijk-automatische piloot ramde Hans dwars door zijn zaadlozingen heen, almaar in het lichaam van zijn vrouw. Hij moest haar bezitten, hij moest haar laten weten dat hij, HIJ, degene was die het meeste recht had op haar kut.

Hoer-hoer-hoer-hoer...

Ja-ja-ja-ja...

Na de derde of de vierde golf werd het zelfs Hans in deze toestand teveel. Hij klapte met zijn lichaam naar onderen, wist net te voorkomen dat hij op Monique zou vallen, en begon hevig te trillen over heel zijn lijf. Hij voelde zijn pik niet meer. Heel zijn onderlijf voelde als weggeslagen, en was één grote doffe plek. Nog steeds rillend haalde hij zich uit haar lijf. Voelen deed hij het niet, hij zag het; dat zijn verschrompelde lul geen condoom meer droeg. Waarschijnlijk zat het rubber nog in het eveneens naschokkende lijf van zijn vrouw.

Hij liet het daar. Met veel moeite stapte hij uit bed en liep met knikkende knieën naar de deur. 'We spreken elkaar morgen wel', zei hij slechts en weg was hij, naar de logeerkamer.

Monique vond het vreselijk, én heerlijk. Daar lag ze. Slip om haar hoofd, condoom in haar kut, stuiptrekkend van wegebbend genot, en alleen.

Voor de derde keer die avond werd ze achtergelaten; gebruikt, doorgenomen, afgewerkt. Er was iets met haar gebeurd, iets wat er al maanden zat aan te komen, en waarvan ze 'het waarom' niet begreep, maar wel voelde dat het goed was. Voor haar.

De daaropvolgende dag spraken ze niet met elkaar. Ja, Hans verordonneerde dat ze niet uit mocht. En Monique luisterde naar hem, ze wilde niet eens weg. 's Avonds werd ze gedwongen zich voor hem te masturberen, op haar knieën met haar hoofd in het kussen gedrukt. En ze moest aan de gasten denken die haar de vorige nacht hadden gepakt.

Twee keer achter elkaar kwam ze klaar, in dezelfde houding. Daarna deed Hans een condoom om, naaide haar verschrikkelijk hard en ging vervolgens weer in de logeerkamer slapen.

Dit herhaalde zich nog een paar avonden, toen hield Monique het niet meer uit. Maandenlang had ze hem ontlopen, maar na de gebeurtenissen van de afgelopen dagen wilde ze er weer voor vechten, met alles wat ze nu van elkaar wisten.

Ze smeekte Hans erover te praten, maar Hans 'sprak niet met een hoer'.

De vierde dag lagen de echtscheidingspapieren op tafel. Hans had dat geregeld. Toen Monique dat zag, barstte ze in tranen uit. De kinderen hadden geen goede tijd toen, dat zag Hans ook wel. Toen Monique ze in bed had gedaan, was hij het die opperde om met mij erbij te praten. Ik, hun vriend, de vunz, de pornoschrijver; waarschijnlijk de enige die er iets zinnigs over zou kunnen zeggen.

Diezelfde avond nog kwam ik. En ik vertelde. Ik vertelde over ons; de bladenlezers en -lezeressen, over mijzelf, over de wereld waarin ik zit.

Ruim een jaar later zie ik Hans en Monique nog steeds, hoewel niet zo veel meer. Ze gaan hard, zeker nu Arianne erbij is. Leuke vrouw die Arianne. Alleen, ze is me iets teveel het bazinnetje. Daagt me uit. En dat kan niet, twee kapiteins op één schip. Zeker niet dit schip. Maar ze varen wél!

Rich66